

بیونانوکامپوزیت‌های کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی: تهیه درجا، شناسایی و بررسی خواص ضدمیکروبی

حجه تویسر کانی*

گروه مهندسی پلیمر، دانشکده شیمی و مهندسی شیمی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۹۶/۱۰/۰۴

صلاح: ۹۶/۱۲/۰۸

پذیرش: ۹۷/۰۲/۰۸

كلمات کلیدی:

اکسید روی

بیونانوکامپوزیت

خواص ضدمیکروبی

کیتوسان

کیتوسان به عنوان یک زیست پلیمر به دلیل داشتن خواص ضد باکتری، زیست سازگاری و زیست تخریب پذیری بالا، گزینه مناسب و مؤثری به عنوان ماتریکس پلیمری در تهیه مواد کامپوزیتی به شمار می آید. از این روش، در این پژوهش به تهیه بیونانوکامپوزیت‌های کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی (CT-ZnO) با استفاده از روش درجا پرداخته شده است. در این روش با غلط‌های متفاوتی از استات روی و هیدروکسید سدیم به عنوان منبع تولید نانوذرات اکسید روی (ZnO)، با روش رسوب‌دهی مستقیم در شبکه کیتوسان، بیونانوکامپوزیت‌های CT-ZnO به دست آمد. ساختار و ریخت‌شناسی بیونانوکامپوزیت-های تهیه شده توسط طیف‌سنجی مادون قرمز (FTIR)، پراش اشعه ایکس (XRD) و آنالیز حرارتی (TGA) مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت. خواص ضد میکروبی آن‌ها روی باکتری‌های اشرشیاکلی (Staphylococcus aureus) از انواع گروه گرم منفی و استافیلوکوکوس اورئوس (Escherichia coli) در مقایسه با کیتوسان خالص بهبود یافته؛ به طوری که این خواص با افزایش درصد نانوذرات اکسید روی افزایش می‌یابد.

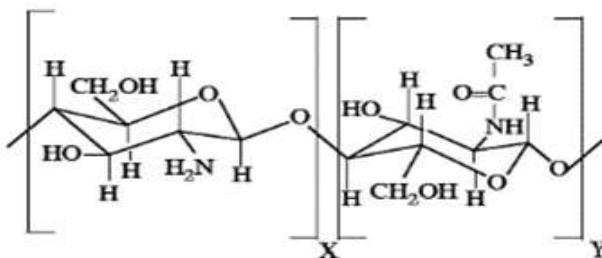
مقدمه

مطالعات گسترده‌ای بر روی کامپوزیت‌های نانو ساختاری پلیمری با پایه فلزی انجام شده است. از دهه گذشته استفاده از پلیمرهای زیستی علاقه‌مندان زیادی در حوزه تحقیقات علمی و صنعتی به خود معطوف داشته‌اند. برخلاف پلیمرهای سنتزی که از مشتقهای نفتی به دست می‌آید پلیمرهای زیستی جایگزین بسیار مناسبی به حساب می‌آیند دلیل علاقه‌مندی را می‌توان از یک طرف به هزینه پایین استحصال آن‌ها از منابع تجدیدپذیر و از طرف دیگر به غیرسمی و دوست‌دار طبیعت بودن آن‌ها مربوط دانست (Crosisier and Jérôme, 2013). در سال‌های اخیر، نانوکامپوزیت‌های زیستی (Bionanocomposites) جایگاه خود را در میان پژوهش‌های علمی به دلیل زیست سازگار و زیست تخریب پذیر بودن پیدا کرده‌اند. آن‌ها ترکیبی از پلیمرهای زیستی مانند پلی‌ساقاریدها، پروتئین‌ها و چربی‌ها با خصوصیاتی چون، سمیت پایین، زیست تخریب پذیری و زیست سازگاری بالا و پرکننده‌های معدنی (فلز) دارای پایداری حرارتی بالا، استحکام مکانیکی عالی و سختی می‌باشند (Toiserkani, 2016).

* نویسنده مسئول، پست الکترونیک: toiserkani@yahoo.com ; h.toiserkani@kgut.ac.ir

این رو گاربرد وسیعی در صنایع بسته‌بندی (Schreiber *et al.*, 2013)، سامانه‌های دارو رسانی (Bao *et al.*, 2011)، حسگرها (Singh *et al.*, 2013)، مهندسی بافت (Martino *et al.*, 2005)، التیام زخم (Aguzzi *et al.*, 2014) و صنایع آرایشی و بهداشتی (Jimtaisong and Saewan, 2014) دارد.

از میان پلیمرهای زیستی که در تهیه بیونانو کامپوزیت‌ها استفاده شده است، کیتوسان (CT) بیشتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. کیتوسان فراوان ترین پلی‌ساکارید طبیعی پس از سلوز است که از استیل زدایی کیتین با استفاده از سدیم هیدروکسید به دست می‌آید. کیتین از پوسته سخت‌پوستانی مثل خرچنگ و میگو، کوتیکول حشرات و دیواره سلولی قارچ‌ها استخراج می‌شود. کیتوسان کوپلیمری متشکل از گلوكوز آمین و *N*-استیل گلوكوز آمین است که توسط پیوندهای (1-4)- β -گلوكوزیدی به هم متصل شده‌اند (Majeti and Ravi, 2000) (شکل ۱). در کل بیشتر پژوهشگران، کیتوسان را به عنوان ماده کیتینی با درجه استیل زدایی بیش از ۵۰٪ می‌شناسند (Pillai *et al.*, 2009). این بیوپلیمر علاوه بر گروه‌های آمین (-NH₂) دارای گروه‌های هیدروکسیل (-OH) است که با ساختار منحصر به فرد، کاربرد بسیار گسترده‌ای در زمینه کشاورزی، صنایع غذایی، آرایشی و بهداشتی، تصفیه آب، زیست فناوری، نساجی، دارویی و پزشکی پیدا کرده است. قیمت پایین، زیست سازگاری بالا، سمیت کم و همچنین خواص ضد میکروبی و ضد حساسیت قابل قبول موجب شده به عنوان یک زیست پلیمر، مورد توجه پژوهشگران قرار گیرد (Toiserkani and Sadaghat, 2013).

اگر: کیتین > ۵۰٪ و کیتوسان < ۵۰٪

شکل ۱. ساختار شیمیایی کیتین و کیتوسان.

از میان تمام نانو پرکننده‌هایی که برای تقویت خواص نانو کامپوزیت‌ها استفاده شده است، نانو ذرات اکسید روی (ZnO) بیشتر مورد توجه علم و صنعت قرار گرفته است. از جمله خصوصیات این نانوذره می‌توان به ارزان بودن و سادگی در تهیه آن، سازگاری بالا با محیط زیست، خواص مکانیکی، حرارتی و شیمیایی مناسب، توانایی در جذب اشعه فرابنفش و... اشاره کرد (Mallakpour and Behranvand, 2016; Djurisic *et al.*, 2012; Mirzaei and Darroudi, 2017).

در این پژوهش از فرآیند تک مرحله‌ای برای تهیه بیونانو کامپوزیت‌های کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی (CT-ZnO) استفاده شد. ابتدا مقدار مشخصی از کیتوسان در اسید استیک حل گردید و سپس غلظت‌های متفاوتی از استات روی و هیدروکسید سدیم به عنوان منبع تولید نانوذرات اکسید روی (ZnO)، با روش مستقیم در شبکه کیتوسان رسوب داده شد تا بیونانو کامپوزیت‌های CT-ZnO به دست آید. در نهایت بیونانو کامپوزیت‌های به دست آمده توسط روش‌هایی چون FTIR و XRD مورد شناسایی قرار گرفت. خواص ضد میکروبی این نانو کامپوزیت‌ها روی باکتری‌های اشرشیا کلی (*Escherichia coli*) از گروه گرم منفی و استافیلکوکوس اورئوس (*Staphylococcus aureus*) از گروه گرم مثبت مورد ارزیابی قرار گرفت.

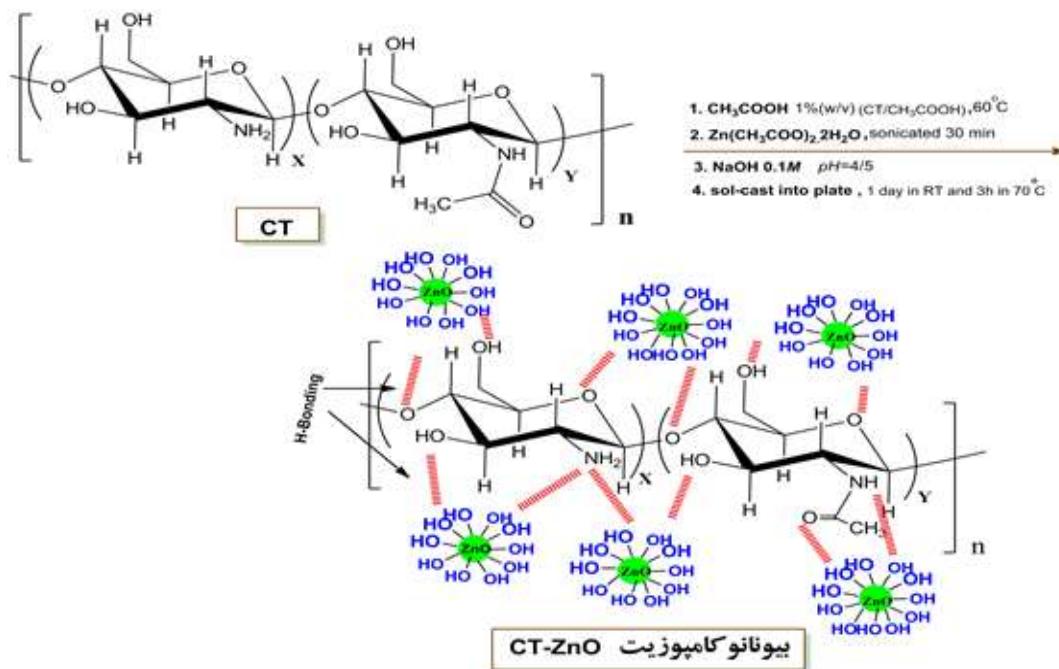
مواد و روش‌ها

کیتوسان با وزن مولکولی متوسط با درجه استیل زدایی (DD) بین ۷۵٪ تا ۸۵٪ از شرکت سیگما-آلدریج خریداری شد. استات روی، هیدروکسید سدیم و اسید استیک همگی از شرکت مرک خریداری شد.

برای ثبت طیفهای FTIR از طیفسنج مدل Tensor 27 Bruker استفاده شد. برای مطالعه ریختشناسی بیونانوکامپوزیت‌ها دستگاه پراش اشعه ایکس مدل X'Pert PRO MPD ساخت شرکت PANalytical هلند به کار گرفته شد. نمونه‌ها در معرض پرتو اشعه ایکس با طول موج ۱۵۴ nm /۰ قرار گرفتند. پرتوهای بازتابشی از نمونه در دمای محیط و در محدوده زاویه ۲۰° تا ۵° جمع‌آوری و نمودار مربوط به شدت بازتابش آن‌ها رسم شد. آزمون گرمایزن‌سنجد (آنالیز حرارتی) با دستگاه TGA مدل Perkin Elmer انجام شد. به این منظور، نمونه‌ها به مقدار ۱۰ mg ۱۰ °C/min تا دمای ۱۰۰ °C تحت جو نیتروژن انجام شد (Toiserkani, 2016).

تهیه بیونانوکامپوزیت‌های کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی (CT-ZnO)

یک گرم کیتوسان به ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول ۱٪ اسید استیک اضافه شد و با دمای ۶۰ °C و سرعت چرخش ۳۰۰ دور بر دقیقه به مدت یک ساعت حرارت داده شد. بعد از اینکه کیتوسان به‌طور کامل حل شد مقدار مشخصی از استات روی [Zn(CH₃COO)₂.2H₂O] به محلول بالا اضافه گردید تا به یون‌های روی تبدیل شود. محلوت به مدت ۳۰ دقیقه تحت امواج فرماصوت قرار گرفت. سپس با اضافه کردن سدیم هیدروکسید با غلظت ۱/۰ مولار، pH محلول نزدیک ۴/۵ تنظیم گردید. محلوت به مدت یک شبانه‌روز با همزن مغناطیسی در سرعت ۲۰۰ دور بر دقیقه به هم زده شد. سپس، به داخل پلیتی با قطر ۱۰ cm که قبلاً تراز شده بود، منتقل و پس از گذشت یک روز و خشک شدن کامل در دمای محیط و برای تکمیل فرآیند در آون خلاء به مدت ۳ ساعت در دمای ۷۰ °C قرار گرفت تا هیدروکسید روی [Zn(OH)₂] به نانوذرات اکسید روی (ZnO) تبدیل شود. در نهایت فیلم‌های بیونانوکامپوزیتی CT-ZnO برداشت شد. نسبت وزنی استات روی به کیتوسان ۵٪، ۱۰٪ و ۱۵٪ بود. فرآیند مرحله به مرحله تشکیل نانوکامپوزیت به صورت شماتیک در شکل ۲ نشان داده است.

شکل ۲. فرآیند مرحله به مرحله تهیه بیونانوکامپوزیت‌های کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی (CT-ZnO) با درصدهای متفاوتی از استات روی.

فعالیت ضدمیکروبی

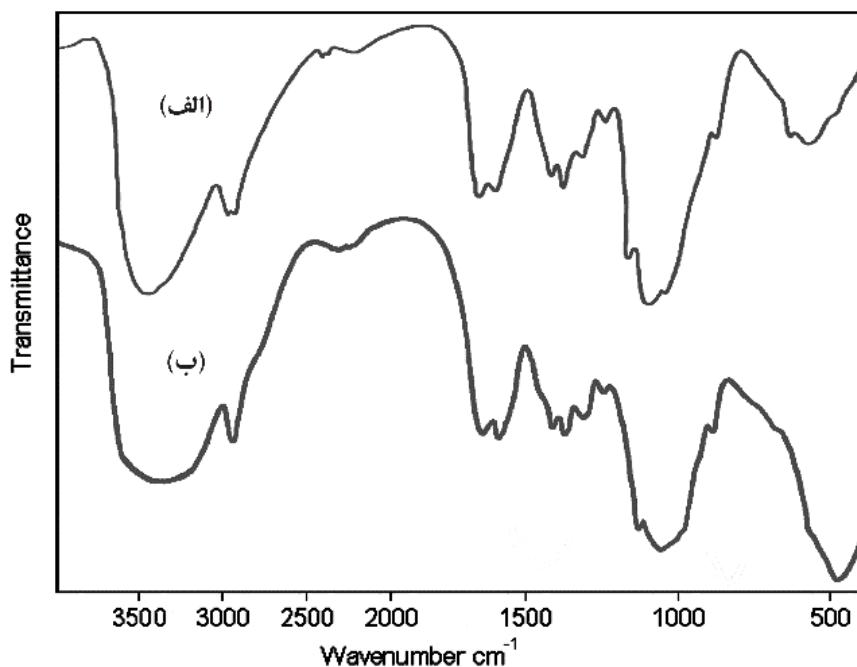
فعالیت ضدمیکروبی فیلم‌های کیتوسان خالص و بیونانوکامپوزیت‌های کیتوسان با درصدهای متفاوتی از نانوذرات اکسید روی از طریق اندازه‌گیری هاله عدم رشد باکتری (Zone inhibition method) مورد ارزیابی قرار گرفت. فیلم‌ها به قطر ۱۰ میلی‌متر

بریده شده و قبل از تست با الکل شستشو شد و در دمای 60°C به مدت ۴۸ ساعت قرار گرفت تا خشک شوند (Hosseini *et al.*, 2009).

برای انجام آزمون ضرباکتری ابتدا مقدار ۲۸ گرم از محیط کشت نوترینت آگار (Nutrient agar) در یک لیتر آب مقطر حل شد و سپس در اتوکلاو با دمای 121°C به مدت ۱۵ دقیقه سترون شد. آنگاه ۴۰ میلی‌لیتر از محیط کشت تهیه شده درون هر پلیت ریخته شد. پس از سرد شدن، باکتری‌ها در پلیت‌های جداگانه روی محیط کشت ریخته شده و با میله L شکل سترون سازی شده روی محیط پخش شد. سپس، نمونه‌های تهیه شده در بالا (فیلم‌های کیتوسان خالص و بیونانوکامپوزیت حاصله به قطر 10 mm) در مرکز پلیت قرار گرفته و در دمای 37°C به مدت ۲۴ ساعت انکوبه شدند و هاله عدم رشد باکتری‌ها با استفاده از کولیس اندازه‌گیری و ثبت شد (Shafiq *et al.*, 2014).

نتایج

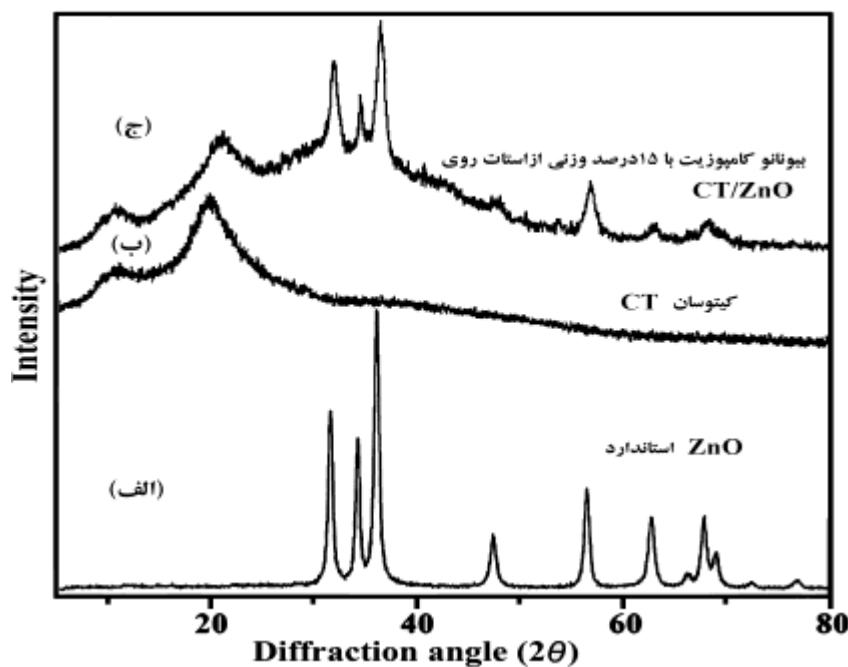
یک سری از بیونانوکامپوزیت‌های کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی (CT-ZnO) با استفاده از روش رسوب‌دهی مستقیم ZnO در شبکه کیتوسان به دست آمد. جهت بررسی حضور نانوذرات اکسید روی در شبکه کیتوسان از طریق مقایسه طیف‌های کیتوسان خالص (بدون نانوذرات اکسید روی) و بیونانوکامپوزیت‌های تهیه شده، از آنالیز FTIR استفاده گردید. شکل ۳، طیف‌های FTIR کیتوسان خالص و بیونانوکامپوزیت کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی با 10 درصد وزنی استات را نشان می‌دهد.

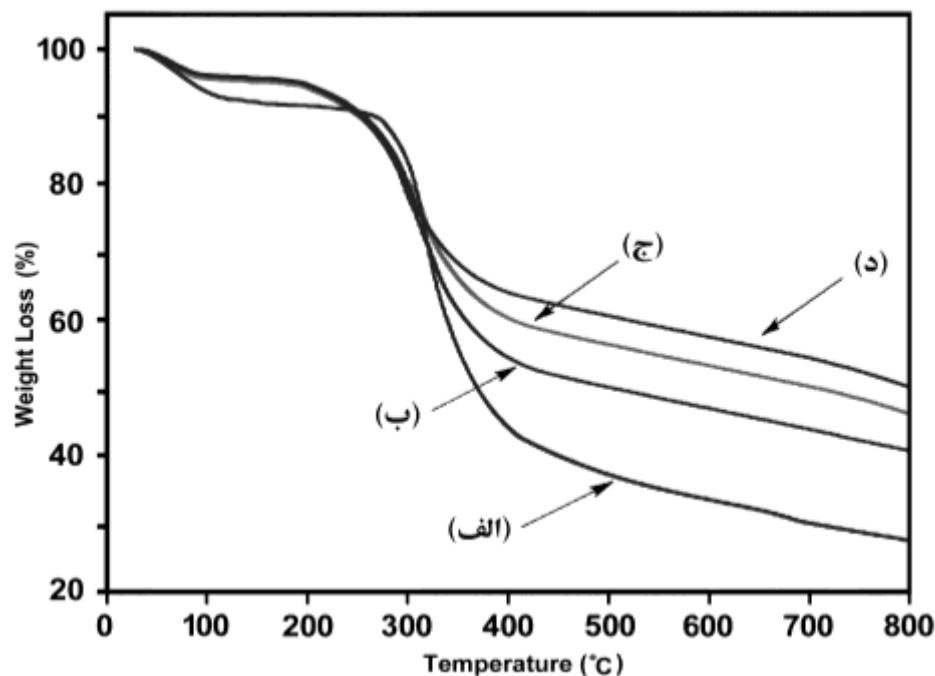
شکل ۳. طیف‌های FTIR (الف) کیتوسان خالص و (ب) بیونانوکامپوزیت کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی با 10 درصد وزنی استات را نشان می‌دهد.

برای مطالعه ریخت‌شناسی بیونانوکامپوزیت‌ها و همچنین اثبات حضور نانوذرات اکسید روی در بیونانوکامپوزیت‌های تهیه شده، از پراش اشعه ایکس (XRD) استفاده شد. شکل ۴، الگوهای پراش اشعه ایکس نانو ذرات اکسید روی استاندارد، کیتوسان خالص و بیونانوکامپوزیت کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی با 15 درصد وزنی استات را نشان می‌دهد.

برای بررسی پایداری حرارتی کیتوسان و بیونانوکامپوزیت‌های نتیجه شده، از آنالیز حرارتی TGA تحت جو نیتروژن استفاده شد. آنالیز نمونه‌ها از دمای محیط تا 80°C مورد بررسی قرار گرفت و سه پارامتر اصلی به عنوان شاخص‌های پایداری حرارتی

شکل ۴. نقش پراش اشعه ایکس (الف) ZnO استاندارد، (ب) کیتوسان خالص، (ج) CT-ZnO با ۱۵٪ استات روی.

شکل ۵. آنالیز حرارتی (الف) کیتوسان خالص (CT)، (ب)، (ج) و (د) بیونانو کامپوزیت‌ها (CT-ZnO) به ترتیب با ۰.۵٪، ۱۰٪ و ۱۵٪ استات روی.

از هر منحنی استخراج شد. این سه شاخص عبارت‌اند از: ۱) دمایی که در آن دما، نمونه ۱۰ درصد از وزنش کاسته می‌شود ($T_{10\%}$)، ۲) دمایی که در آن دما، نمونه ۴۰ درصد از وزنش کاسته می‌شود ($T_{40\%}$) و ۳) مقدار درصد خاکستر به جای مانده در

دمای 800°C (Char yield %). شکل ۵، آنالیز حرارتی کیتوسان خالص (CT) و بیونانوکامپوزیت‌ها (CT-ZnO) با٪ ۱۰ و ۱۵ استات روی نشان می‌دهد. بر این اساس، بیشترین و کمترین پایداری حرارتی به ترتیب مربوط به بیو نانوکامپوزیت با٪ ۱۵ استات روی و ۵٪ استات روی بود.

جدول ۱، نتایج اندازه‌گیری سه پارامتر اصلی به عنوان شاخص‌های پایداری حرارتی را نشان می‌دهد. طبق این جدول، مقادیر $T_{40\%}$ و $T_{10\%}$ و مقدار درصد خاکستر به جای مانده در دمای 800°C برای بیو نانوکامپوزیت با٪ ۵ استات روی به ترتیب 274°C ، 274°C و 362°C و برای بیونانوکامپوزیت با٪ ۱۵ استات روی به ترتیب 278°C ، 278°C و 526°C بود. آنالیز حرارتی کیتوسان و بیونانوکامپوزیت‌های حاصل از آن و مقایسه آن‌ها با یکدیگر مشخص شد که اضافه شدن نانو ذرات به ماتریکس کیتوسان، باعث بهبود خواص حرارتی کیتوسان شده که با افزایش درصد استات روی این مقادیر، افزایش می‌یابد.

جدول ۱. خواص حرارتی و ضدمیکروبی کیتوسان و بیونانوکامپوزیت‌های آن.

		خواص حرارتی			نمونه‌ها
<i>S. areus</i>	<i>E. coli</i>	درصد خاکستر باقیمانده	$T_{40\%}$	$T_{10\%}$	
+	+	۲۸	۳۴۴	۲۸۳	کیتوسان خالص (CT)
۵۹/۰	۴۸/۲	۴۱	۳۶۲	۲۷۴	نانوکامپوزیت با٪ ۵ استات روی
۷۱/۵	۶۳/۲	۴۷	۴۰۸	۲۷۶	نانوکامپوزیت با٪ ۱۰ استات روی
۹۴/۳	۷۸/۷	۵۱	۵۲۶	۲۷۸	نانوکامپوزیت با٪ ۱۵ استات روی

روش انتشار دیسک در آگار (Agar disk diffusion) برای اندازه‌گیری فعالیت ضدباکتری فیلم‌های کیتوسان خالص و بیونانوکامپوزیت‌های کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی، در مقابل باکتری‌های اشرشیا کلی (*Escherichia coli*) از انواع گروه گرم منفی و استافیلوکوکوس اورئوس (*Staphylococcus aureus*) از انواع گروه گرم مثبت، مورد استفاده قرار گرفت. جدول ۱، نتایج هاله عدم رشد باکتری‌ها را نشان می‌دهد. نتایج نشان داد، بیونانوکامپوزیت‌های تهیه شده دارای خاصیت ضدمیکروبی در مقابل هر دو باکتری گرم مثبت و منفی هستند؛ به طوری که باکتری گرم مثبت حساسیت بیشتری نسبت به وجود نانوذرات اکسید روی موجود در بیونانوکامپوزیت‌ها از خود نشان داد.

بحث

در طیف FTIR نمونه کیتوسان (شکل ۳. الف) جذب در 3367 cm^{-1} مربوط به گروه‌های N-H و O-H، جذب در ناحیه 2875 cm^{-1} مربوط به گروه C-H است. از دیگر باندهای جذبی می‌توان به جذب کشنشی گروه‌های C=O (پیوند آمید I) در 1648 cm^{-1} ، خمشی پیوندهای N-H (پیوند آمید II) در 1585 cm^{-1} و کشنشی پیوندهای C-N (پیوند آمید III) در 1320 cm^{-1} اشاره کرد. افزون بر اینها، جذب در 1380 cm^{-1} مربوط به گروه‌های استامید (مشخص می‌کند که کیتوسان کاملاً استیل زادی نشده است) و باندهای کشنشی C-O در ناحیه 1100 cm^{-1} و 1020 cm^{-1} مربوط به اسکلت پلی ساکاریدها است که وجود بیوپلیمر کیتوسان را نشان می‌دهد (Sedaghat *et al.*, 2009). شکل ۳. ب، طیف مادون قرمز بیو نانوکامپوزیت CT-ZnO با ۱۰ درصد وزنی استات روی را نشان می‌دهد. این طیف علاوه بر تمام باندهای جذبی کیتوسان یک باند جذبی جدیدی در ناحیه

$400-580\text{ cm}^{-1}$ نشان می‌دهد که مربوط به ارتعاشات کششی Zn-O-Zn است و حضور نانو ذرات ZnO در شبکه کیتوسان را تأیید می‌کند (Toiserkani, 2016; Pandiselvi and Thambidurai, 2015).

از آنالیز XRD برای بررسی کریستالوگرافی نانو ذرات و بیونانوکامپوزیت‌ها استفاده گردید. شکل ۴. الف، الگوی XRD نانو ذرات ZnO استاندارد را نشان می‌دهد که ساختار کاملاً بلوری دارد. الگوی XRD کیتوسان خالص در شکل ۴. ب، نشان داده شده که دو پیک شاخص در ناحیه 20° و 23° ظاهر شده است (Leceta *et al.*, 2013). شکل ۴. ج، الگوی XRD بیو نانوکامپوزیت کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی با 15° درصد وزنی استات روى را نشان می‌دهد. همان‌طور که در شکل مشخص است، بیونانوکامپوزیت‌ها علاوه بر پیک‌های شاخص در کیتوسان دارای پیک‌های نانو ذرات اکسید روی نیز هست. این علائم به وضوح نشان می‌دهد که نانو ذرات اکسید روی به طور موفقیت‌آمیزی از طریق فرآیند رسوب‌دهی در شبکه کیتوسان تشکیل شده‌اند.

شکل ۵. الف، منحنی آنالیز حرارتی TGA کیتوسان خالص (بدون حضور نانو ذرات ZnO) را نشان می‌دهد. همان‌طور که از منحنی مشخص است، دو مرحله کاهش وزن برای کیتوسان خالص قابل مشاهده است. مرحله اول که از 50°C شروع و تا 200°C ادامه می‌یابد که نزدیک 8% وزن اولیه کیتوسان کاهش می‌یابد که مربوط به تبخیر مولکول‌های آب موجود در شبکه کیتوسان است و مرحله اصلی که بین 200°C تا 450°C است که حدود 65% وزن کیتوسان کم می‌شود و مربوط به شکست پیوندهای گلیکوسایدی و همچنین شکست زنجیرهای کیتوسان است (López *et al.*, 2008). دماهای $T_{40\%}$ و درصد خاکستر باقیمانده کیتوسان به ترتیب 2820°C ، 3440°C و 228°C است. شکل ۵. ب تا د، منحنی‌های آنالیز حرارتی برای بیو نانوکامپوزیت CT-ZnO از 5% تا 15% استات روى را نشان می‌دهد. مقادیر دماهای $T_{10\%}$ ، $T_{40\%}$ و درصد خاکستر باقیمانده آن‌ها در جدول ۱ نشان داده شده است. از مقایسه منحنی‌های بیونانوکامپوزیت‌ها با کیتوسان خالص می‌توان نتیجه گرفت فاصله زیادی بین پایداری آن‌ها وجود دارد که ناشی از وجود نانو ذرات اکسید روی در شبکه کیتوسان است.

جدول ۱، نشان داد که کیتوسان خالص فاقد هاله عدم رشد در مقابل باکتری‌های گرم منفی و مثبت است. علیرغم طبیعت ضدباکتری کیتوسان این امر به دلیل عدم نفوذپذیری گونه‌های فعال در بیوپلیمر کیتوسان در آگار می‌باشد که فقط مانع رشد باکتری‌ها شده است که در تماس مستقیم با فیلم کیتوسان هستند (Coma *et al.*, 2002; Marin *et al.*, 2015). در خصوص بیونانوکامپوزیت‌های کیتوسان- نانو ذرات اکسید روی (CT-ZnO) با افزایش درصد نانو ذرات اکسید روی، هاله عدم رشد باکتری‌ها افزایش می‌یابد. شاید افزایش فعالیت ضدباکتری فیلم‌های بیونانوکامپوزیتی به دلیل طبیعت فتوکاتالیستی نانو ذرات اکسید روی است که باعث آزادسازی یون‌های روی از سطح نانوذره شده و با اتصال به غشاء سلول باعث انهاشم آن می‌شود (Wang *et al.*, 2004; Li *et al.*, 2010). همچنین مشخص شد، باکتری گرم مثبت، استافیلوکوکوس اورئوس، در فعالیت باکتری گرم منفی، اشرشیاکلی، حساسیت بیشتری نسبت به وجود نانوذرات اکسید روی نشان می‌دهد. تفاوت در فعالیت ضدباکتری فیلم‌های بیونانوکامپوزیتی در مقابل باکتری‌های گرم مثبت و منفی ناشی از تفاوت بین ساختار غشای باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی و تفاوت در ضخامت پیتید و گلیکان آن است. باکتری‌های گرم مثبت مانند استافیلوکوکوس اورئوس دارای پیتید و گلیکان چندلایه و ضخیم هستند. اما، باکتری‌های گرم منفی مانند اشرشیاکلی دارای پیتید و گلیکان نازک‌تری بوده و در عوض غشای خارجی آن‌ها دارای لیپوپلی ساکارید مستحکم است که نفوذپذیری کمی در برابر آنتی بیوتک‌ها و عوامل ضدمیکروبی دارد. به همین دلیل، مقاومت اشرشیاکلی بیشتر از استافیلوکوکوس اورئوس است (Feng *et al.*, 2000; Malini *et al.*, 2015). ازین‌رو بیونانوکامپوزیت‌های تولیدی، انتخاب مناسبی در صنایع بسته‌بندی مواد غذایی و پزشکی به شمار می‌آیند.

منابع

- Aguzzi, C., Sandri, G., Bonferoni, C., Cerezo, P., Rossi, S., Ferrari, F., Caramella, C., Viseras, C. 2014. Solid state characterization of silver sulfadiazine loaded on montmorillonite/chitosan nanocomposite for wound healing. *Colloids and Surfaces B: Biointerfaces*. 113(1): 152-157.
- Bao, H., Pan, Y., Ping, Y., Sahoo, N.G., Wu, T., Li, L., Li, J., Gan, L.H. 2011. Chitosan-functionalized graphene oxide as a nanocarrier for drug and gene delivery. *Small*. 7(11): 1569-1578.
- Coma, V., Martial-Gros, A., Garreau, S., Copinet, A., Salin, F., Deschamps, A. 2002. Edible antimicrobial films based on chitosan matrix. *Journal of Food Science*. 67(3): 1162-1169.
- Croisier, F., Jérôme, C. 2013. Chitosan-based biomaterials for tissue engineering. *European Polymer Journal*. 49(4): 780-792.
- Djurisic, A.B., Chen, X., Leung, Y.H., Ng, A.M.C. 2012. ZnO nanostructures: growth, properties and applications. *Journal of Materials Chemistry*. 22(14): 6526-6535.
- Feng, Q., Wu, J., Chen, G., Cui, F., Kim, T., Kim, J. 2000. A mechanistic study of the antibacterial effect of silver ions on *Escherichia coli* and *Staphylococcus aureus*. *Journal of Biomedical Materials Research*. 52(4): 662-628.
- Jimtaisong, A., Saewan, N. 2014. Utilization of carboxymethyl chitosan in cosmetics. *International Journal of Cosmetic Science*. 36(1): 12-21.
- Hosseini, M.H., Razavi, S.H., Mousavi, M.A. 2009. Antimicrobial, physical and mechanical properties of chitosan-based films incorporated with thyme, clove and cinnamon essential oils. *Journal of Food Processing and Preservation*. 33(6): 727-743.
- Leceta, I., Guerrero, P., Ibarburu, I., Dueñas, M.T., de la Caba, K. 2013. Characterization and antimicrobial analysis of chitosan-based films. *Journal of Food Engineering*. 116(4): 889-899.
- Li, L.H., Deng, J.C., Deng, H.R., Liu, Z.L., Xin, L. 2010. Synthesis and characterization of chitosan/ZnO nanoparticle composite membranes. *Carbohydrate Research*. 345(8): 994-998.
- López, F.A., Mercé, A.L.R., Alguacil, F.J., López-Delgado, A. 2008. A kinetic study on the thermal behaviour of chitosan. *Journal of Thermal Analysis and Calorimetry*. 91(2): 633-639.
- Majeti, N.V., Ravi, K. 2000. A review of chitin and chitosan applications. *Reactive and Functional Polymers*. 46(1): 1-27.
- Malini, M., Thirumavalavan, M., Yang, W.Y., Lee, J.F., Annadurai, G. 2015. A versatile chitosan/ZnO nanocomposite with enhanced antimicrobial properties. *International Journal of Biological Macromolecules*. 80(1): 121-129.
- Mallakpour, S., Behranvand, V. 2016. Nanocomposites based on biosafe nano ZnO and different polymeric matrixes for antibacterial, optical, thermal and mechanical applications. *European Polymer Journal*. 84(1): 377-403.
- Marin, L., Ailincăi, D., Mares, M., Paslaru, E., Cristea, M., Nica, V., Simionescu, B.C. 2015. Imino-chitosan biopolymeric films. Obtaining, self-assembling, surface and antimicrobial properties. *Carbohydrate Polymers*. 117(1): 762-770.
- Martino, A.D., Sittinger, M., Risbud, M.V. 2005. Chitosan: a versatile biopolymer for orthopaedic tissue-engineering. *Biomaterials*. 26(30): 5983-5990.
- Mirzaei, H., Darroudi, M. 2017. Zinc oxide nanoparticles: Biological synthesis and biomedical applications. *Ceramics International*. 43(1): 907-914.
- Pandiselvi, K., Thambidurai, S. 2015. Synthesis, characterization, and antimicrobial activity of chitosan-zinc oxide/polyaniline composites. *Materials Science in Semiconductor Processing*. 31(1): 573-581.
- Pillai, C.K.S., Paul, W., Sharma, C.P. 2009. Chitin and chitosan polymers: Chemistry, solubility and fiber formation. *Progress in Polymer Science*. 34(7): 641-678.
- Sedaghat, F., Yousefzadi, M., Toiserkani, H., Najafipour, S. 2016. Chitin from *penaeus merguiensis* via microbial fermentation processing and antioxidant activity. *International Journal of Biological Macromolecules*. 82(1): 279-283.
- Schreiber, S.B., Bozell, J.J., Hayes, D.G., Zivanovic, S. 2013. Introduction of primary antioxidant activity to chitosan for application as a multifunctional food packaging material. *Food Hydrocolloids*. 33(2): 207-214.

- Shafiq, M., Yasin, T., Rafiq, M.A. 2014. Structural, thermal, and antibacterial properties of chitosan/ZnO composites. *Polymer Composites*. 35(1): 79-85.
- Singh, A., Sinsinbar, G., Choudhary, M., Kumar, V., Pasricha, R., Verma, H.N., Singh, S.P., Arora, K. 2013. Graphene oxide-chitosan nanocomposite based electrochemical DNA biosensor for detection of typhoid. *Sensors and Actuators B: Chemical*. 185(1): 675-684.
- Toiserkani, H. 2016. Preparation and characterization chitosan/functionalized zinc oxide bionanocomposites and study of their antibacterial activities. *Composite Interfaces*. 23(3): 175-189.
- Toiserkani, H., Sadaghat, F. 2013. Chitin and Chitosan: Structure, Properties and Applications. *Journal of Aquatic Ecology*. 2(3): 40-26. (in Persian)
- Wang, X., Du, Y., Liu, H. 2004. Preparation, characterization and antimicrobial activity of chitosan-Zn complex. *Carbohydrate Polymers*. 56(1): 21-26.